

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sió-Eckes Kft.

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal
Központi Szerve.

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 2 ust. 1 Rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/61 ⁽¹⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że zgodnie z załącznikiem 1 system pomocy produkcyjnej stosuje się nie tylko do brzoskwiń w syropie lub w naturalnym soku owocowym znajdujących się w CN pod podpozycją ex 2008 70 61, lecz również do produktów oznaczonych pozostałymi podpozycjami CN wymienionymi w tym załączniku (ex 2008 70 69, etc.)?
2. Czy przetwórcza wytwarzający towary objęte podpozycją CN ex 2008 70 92 spełnia przesłanki wyżej wymienionego rozporządzenia?
3. Czy art. 2 pkt 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2003 ⁽²⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że towary objęte podpozycjami CN ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94 i ex 2008 70 99 również stanowią produkty gotowe w rozumieniu rozporządzenia?
4. W zakresie, w jakim według odpowiedzi na wcześniejsze pytania, za produkty gotowe można uznać jedynie brzoskwinie, o których mowa w art. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) 2320/89 ⁽³⁾, dlaczego wyżej wymienione przepisy obejmują również podpozycje CN innych produktów?
5. Czy można uznać za produkty gotowe w rozumieniu wyżej wymienionych rozporządzeń produkty będące rezultatem różnych etapów przetwarzania brzoskwiń, niezależnie od tego, czy mogą zostać wprowadzone do obrotu (np. miąższ)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych (Dz.U. L 297, s. 29).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1535/2003 z dnia 29 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w zakresie systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych (Dz.U. L 218, s. 14).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2320/89 z dnia 28 lipca 1989 r. w sprawie minimalnych wymogów jakości dla brzoskwiń w syropie i brzoskwiń w naturalnym soku owocowym w celu zastosowania systemu pomocy produkcyjnej (Dz.U. L 220, s. 54).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 4 grudnia 2008 r. w sprawie T-284/08 People's Mojahedin Organization of Iran przeciwko Radzie Unii Europejskiej wniesione w dniu 21 stycznia 2009 r. przez Republikę Francuską

(Sprawa C-27/09 P)

(2009/C 82/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues, A.-L. During, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: People's Mojahedin Organization of Iran, Radna Unii Europejskiej, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydanego w dniu 4 grudnia 2008 r. w sprawie T-284/08 People's Mojahedin Organization of Iran przeciwko Radzie;
- wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie w drodze oddalenia skargi wniesionej przez PMOI lub przekazanie sprawy do Sądu Pierwszej Instancji

Zarzuty i główne argumenty

Rząd francuski uważa, że zaskarżony wyrok należy uchylić, po pierwsze, dlatego że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo orzekając że Rada przyjęła decyzję 2008/583/WE ⁽¹⁾ naruszając przysługujące PMOI prawo do obrony nie uwzględniając szczególnych okoliczności w jakich przyjęto tą decyzję; po drugie dlatego że Sąd naruszył prawo stwierdzając, iż rozpoczęte przeciwko domniemanym członkom PMOI postępowanie sądowe we Francji nie stanowiło decyzji objętej definicją z art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu; wreszcie dlatego że Sąd naruszył prawo orzekając, że odmowa przez Radę notyfikowania pkt 3 lit. a) jednego z trzech dokumentów dostarczonych Radzie przez władze francuskie z żądaniem wpisania PMOI na listę ustanowioną decyzją 2008/583/WE i przekazanych Sądowi przez Radę w odpowiedzi na postanowienie Sądu w przedmiocie środków organizacji postępowania z dnia 26 września 2008 r., spowodowała uniemożliwienie Sądowi wykonania przysługującej mu

kontroli zgodności z prawem decyzji 2008/583/WE i naruszenie prawa do skutecznej ochrony sądowej.

(¹) Decyzja Rady z dnia 15 lipca 2008 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzję 2007/868/WE (Dz.U. Dz 188, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-30/09)

(2009/C 82/27)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: A. Sipos oraz P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez brak sporządzenia zewnętrznych planów operacyjno-ratunkowych dla zakładów, które powinny stanowić przedmiot takich planów, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 11 dyrektywy Rady 96/82/WE (¹) z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r.;

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z pism skierowanych przez administrację portugalską do Komisji odnośnie tej dziedziny wynika, że żaden z zakładów objęty obowiązkiem sporządzenia planów operacyjno-ratunkowych posiada swój przyjęty plan operacyjno-ratunkowy.

Artykuł 11 dyrektywy 96/82 stwarza dla państw członkowskich obowiązek zapewnienia, że podmioty gospodarcze będą przekazywać właściwym organom informacje konieczne dla sporządzenia takich zewnętrznych planów operacyjno-ratunkowych. Właściwe organy powinny sporządzić takie plany.

W myśl ust. 4 art. 11 dyrektywy zewnętrzne i wewnętrzne plany operacyjno-ratunkowe powinny być poddane przeglądowi, testom, zmianom i uaktualnieniom w terminach nieprzekraczających trzech lat.

Zgodnie z informacjami dostarczonymi przez samą administrację portugalską, żaden z tych obowiązków nie został wykonany w Portugalii.

(¹) Dz.U. L 10, s. 13.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővarosi Bíróság (Węgry) w dniu 26 stycznia 2009 r. — Nawras Bobol przeciwko Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Sprawa C-31/09)

(2009/C 82/28)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővarosi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nawras Bobol.

Strona pozwana: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal.

Pytania prejudycjalne

Do celów stosowania art. 12 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE (¹):

- 1) Czy należy uważać, że dana osoba korzysta z ochrony i pomocy agencji Narodów Zjednoczonych na tej wyłącznie podstawie, że ma prawo do takiej ochrony lub pomocy, czy też konieczne jest, by rzeczywiście otrzymała tę ochronę lub pomoc?
- 2) Czy ustanie ochrony lub pomocy ze strony agencji dotyczy pobytu poza obszarem działań agencji, zaprzestania działalności agencji, okoliczności, że agencja nie może już przyznać ochrony lub pomocy, czy też obiektywnej przeszkody powodującej, że uprawniona osoba nie może otrzymać ochrony lub pomocy?
- 3) Czy bycie beneficjentem dyrektywy oznacza uznanie statusu uchodźcy lub którejkolwiek z dwóch form pomocy wchodzących w zakres stosowania dyrektywy (status uchodźcy i status ochrony uzupełniającej) w zależności od decyzji państwa członkowskiego, czy też nie powoduje automatycznego uznania żadnej z tych form, lecz jedynie fakt podlegania podmiotowemu zakresowi stosowania dyrektywy?

(¹) Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony, Dz. U. L 304, s. 12.